

derovre. Og det gælder saa meget mere, som den Sum, det vilde koste at føre Vejen under Banen, vilde være saa stor, at Renterne deraf langt vilde overgaa, hvad det vil koste at bevogte Overkørselen.

Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Handelsminister, fordi der paa § 26 er foreslaaet et rentefrit Laan paa 16 400 Kr. til Holsted Haandværker- og Industriforening til Opførelse af en Bygning til den tekniske Skole i Holsted. Jeg vil gerne anbefale denne Sag til Finansudvalgets Velvillie. Denne Skole, der i en lang Aarrække har været stærkt besøgt, havde sidste Vinter 32 Elever, men har Vanskeligheder ved at skaffe Lokale.

Der er saa endelig en Forespørgsel, jeg vil rette til den højtærede Undervisningsminister angaaende en Sag, som har været meget debatteret i den forløbne Sommer, nemlig Spørgsmaalet: Store og smaa Bogstaver. Dette Spørgsmaal har tidligere staaet paa Dagsordenen herhjemme, og jeg tror, at Stillingen er den, at ude i den almindelige Befolkning er Kravet om denne Reform ikke ret stor. Den Retskrivning, som her er Tale om at gaa over til, har tidligere været meget anvendt paa Højskoler, men jeg tror, der er en Del af dem, der er gaaet fra den. Hvordan det har sig med Forfatterne, ved jeg ikke; men jeg kan sige med Hensyn til vor Dagspresse — og det er vel noget af det mest læste, vi har —, at jeg har undersøgt de Aviser, der er fremlagt i vort Læseværelse, og der er ikke et eneste Blad, uden at det anvender store Bogstaver, og det vil de sikkert blive ved med at gøre, selv om man administrativt gennemfører en ny Retskrivning i Skolerne.

Naar man fra Skolemænds Side har arbejdet for denne Reform, er det i Regelen med den Motivering, at Reformens Gennemførelse vilde betyde en Lettelse for Undervisningen. Det forekommer mig imidlertid, selv om dette var Tilfældet — jeg er nu ikke sikker paa, at det er Tilfældet —, at det i denne Forbindelse ikke er Hovedsagen, hvad der er lettest. Hovedsagen maa være, at Arbejdet i vore Skoler foregaar paa en saadan Maade og med saadant Resultat, at Befolkningen er tjent med det. Og selv om der nu ogsaa skulde kunne opnaas betydelig Lettelse med Hensyn til at lære at skrive, er jeg tilbøjelig til at tro, at det vil blive betydelig vanskeligere med Læsningen, hvis denne Reform bliver gennemført. Jeg er for Resten ikke sikker paa, at selve Undervisningen i Skriftsproget i vore Skoler vil lettes stort ved denne Reform. Hvis der var Tale om,

at man gik fuldstændig over til at anvende smaa Bogstaver og slet ikke de store, vilde det selvfølgelig betyde en Lettelse. Men det, der er Tale om her, er blot, at Fællesnavne skal skrives med smaa Bogstaver; man skal vedblivende skrive Egennavne med stort Begyndelsesbogstav, og man skal ligeledes blive ved at skrive stort Bogstav i Tiltaleord og ogsaa efter Punktum. Og efter min Erfaring er det, naar der er Tale om Undervisning i Dansk, langt fra det vanskeligste at lære Børnene at kende Navneord fra andre Ordklasser; det turde maaske blive vanskeligere at lære dem at kende Forskel paa Egennavne og Fællesnavne.

Jeg ser her ganske bort fra, at efter min Opfattelse de store Bogstaver pynter paa en Bogside, de liver op i Landskabet, men det er en Smagsag, og om Smagen kan man ikke diskutere. Men der vil fremkomme Vanskeligheder ved Læsningen, særlig ved Mulighed for Forveksling af Ord, som har samme Form, men forskellig Betydning; og af saadanne Ord har vort Sprog, efter hvad Ernst von der Recke har oplyst i en Bog, han udgav i 1888, dobbelt saa mange som de andre Sprog, man sædvanlig henviser til. Derfor forekommer en Henvisning til, at denne Reform er gennemført i andre Lande, mig ikke af stor Betydning.

Der er, saa vidt jeg ved, indgaaet flere Andragender fra forskellige Skoler og Lærerforeninger til Undervisningsministeriet; men disse sidste Andragender betyder vel ikke stort mere, end at vedkommende Forenings Bestyrelse er stemt for denne Reform — for en enkelt Forenings Vedkommende, nemlig Dansk Friskoleforening, er det endda oplyst, at kun Formanden er stemt for Reformen, idet der ikke er holdt Bestyrelsesmøde om Sagen. Det forekommer mig derfor, at disse Andragender ikke betyder saa forfærdelig meget. Der har fra Danmarks Lærerforenings Side været krævet en Afstemning blandt Medlemmerne om Sagen, men den er ikke blevet iværksat; jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis vi fik en saadan Afstemning, vilde der langt fra blive Flertal for Reformen.

Selv om vi fik Reformen gennemført, vil Forfatterne sikkert blive ved at bruge den samme Skrivemaade som hidtil, og det vil Dagspressen sikkert ogsaa. De vil ikke tage Hensyn dertil. I Norge gennemførtes Reformen i 1876, men ikke desto mindre vedblev saa betydelige Forfattere som Jonas Lie og Alexander Kielland at bruge de store Begyndelsesbogstaver.

Der har været Tale om, at Reformen